

**РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
К-По₂ бр.23/2010**

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 15.марта 2011. године

КОНСТАТУЈЕ СЕ да су на главни претрес приступили:

- заменик тужиоца за ратне злочине Милан Петровић,
- оптужени Савић Горан, Ћилерцић Саша, да је оптужени Јанковић Дарко приведен из просторија Окружног затвора у Београду, те су приступили
- бранилац оптуженог Савић Горана, адв. Павловић Радован, бранилац оптуженог Ћилерцић Саше, адвокат Небојша Милосављевић и бранилац оптуженог Јанковић Дарка, адвокат Небојша Перовић и
- пуномоћник оштећених Славица Јовановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колегинице, ово пуномоћје, ја ћу Вас данас задржати у судници, међутим, ја ово не знам који су ово оштећени, Ви имате оптужницу прецизирану, значи, за следећи пут мораћете да имате пуномоћје за оштећене чије се лишење живота или тешко телесно повређивање ставља на терет овде присутним оптуженима.

Констатује се да су приступили и позвани сведоци:

- Ацо Бајић и
- Анђелко Васиљевић.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес ОДРЖИ.

НАСТАВАК ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА

ИСПИТИВАЊЕ СВЕДОКА

СВЕДОК БАЈИЋ АЦО

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

Сведок АЦО БАЈИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите, шта имате проблем?

Сведок АЦО БАЈИЋ: Сада сам стигао, велика је гужва, путовао сам пет сати, па ако могу да седнем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте стајали у аутобусу?

Сведок АЦО БАЈИЋ: Ма аутом сам дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите.

Сведок АЦО БАЈИЋ: Ако могу да седнем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бајић Ацо, да ли је тако?

Сведок АЦО БАЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се испита сведок Бајић Ацо.

Сведок Бајић Ацо, са личним подацима и то:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли Вам исти лични подаци као на записнику од 28. марта 2007. године, име Вашег оца?

Сведок АЦО БАЈИЋ: Да, да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име оца, кажите нам.

Сведок АЦО БАЈИЋ: Љубинко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Винко?

Сведок АЦО БАЈИЋ: Љубинко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте рођени?

Сведок АЦО БАЈИЋ: 28.04.1966. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јесте запослени?

Сведок АЦО БАЈИЋ: Незапослен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Незапослени?

Сведок АЦО БАЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли живите у Тршићу?

Сведок АЦО БАЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте у сродству или у завади са Савић Гораном, Ћилерџић Сашом и Јанковић Дарком?

Сведок АЦО БАЈИЋ: Не, не познајем те људе.

Несродан, није у завади.

Сведок упозорен на дужност казивања истине и последице давања лажног исказа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте као сведок дужни да говорите истину, давање лажног исказа кривично је дело. Запрећена је казна затвора до пет година.

Сада ћете положити заклетву пред судом, прочитавши тај текст ту.

Сведок АЦО БАЈИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми није познато, нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не ваљда што ми није, него што ми је познато.

Сведок АЦО БАЈИЋ: Што ми је познато, нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Констатује се да је сведок положио заклетву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте дужни да одговарате само на поједина питања суда, уколико сматрате да бисте се одговором изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном прогону.

Ви сте давали изјаву и у овом претходном предмету пред истим председником већа и једним од чланова већа, 28. марта 2007. године. У међувремену су покренута још два поступка против лица – Савић Горан, звани «Саво», Ћилерцић Саша и Јанковић Дарко, звани «Пуфта» и тим новим оптужницама стављају им се на терет, између осталих, и кривична дела Савићу и Ћилерцићу на Циглани и Економији и Јанковићу, а ставља се на терет Јанковић Дарку званом «Пуфта» кривично дело извршено у Дому културе у Челопеку у току јуна месеца 1992. године, па Вас је тужилац предложио, с обзиром на то да сте већ раније сведочили, јер сте били тамо стражар, да Вас позовемо.

Сведок АЦО БАЈИЋ: Нисам ја био стражар, извините.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок АЦО БАЈИЋ: Ја сам био возач.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Резервни полицајац, добро, да Вас испитамо и да Вас позовемо, што је суд и учинио, па ћу Вас ја позвати пре него што пређемо на питања, уколико буду имале странке и учесници у поступку и веће, да нам кажете, шта Вам је познато о догађајима који су се десили у Дому културе у Челопеку у јуну месецу, да ли Ви знате ко су та лица која су учинила те злочине, да ли знате неко име и да ли знате конкретно, да ли је и колико лица ту убијено, малтретирано, злостављано.

Сведок АЦО БАЈИЋ: Знам да је тај Репић убио те људе за време ручка из аутоматске пушке, да ли седамнаест, осамнаест људи, њега сам овако познавао, а ова три момка, њих уопште не познајем, не знам ко су људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, осим тог догађаја када је тај Репић убио за време ручка, што смо утврдили и у претходна два поступка да је то било за Видовдан, значи 28. јуна.

Сведок АЦО БАЈИЋ: Да ли Видовдан или уочи Видовдана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате за пре тога неке догађаје, да ли сте сазнали, било посредно, било непосредно?

Сведок АЦО БАЈИЋ: Присуствовао никада нисам, пошто нисам био на стражи, јер сам долазио као, довозио те, оне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, за суд су релевантна, како знања непосредна, оно што сте Ви видели, тако и сазнања посредна, па Вас питам, да ли сте видели, ако не, да ли сте чули.

Сведок АЦО БАЈИЋ: Нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од колега.

Сведок АЦО БАЈИЋ: Причало се да су долазили ту, да су малтретирали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нам реците, шта знате, ко је долазио.

Сведок АЦО БАЈИЋ: Не знам сада ко је, нисам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте да Вам ја поставим питање, значи, ако знате, ко је долазио, да ли сте чули за нека лица, шта се ту дешавало пре Видовдана, изволите.

Сведок АЦО БАЈИЋ: Па са Репићем су долазили, сада ко је долазио, нису ми били познати, јер нисам се ту ни задржавао, да сам био на стражи да видим ко дође, ко прође да познам човека. Ја уопште ту никада нисам био као стражар. Ја сам био, имао комби којим сам довозио храну, одвозио људе на терен, довозио људе на линију, са линије, храну, превозио смене када треба, значи ја нисам био стражар. Стражари који су били ту они могу знати, ја ту нисам никада био као стражар, поготово што се дешавало ту људи да су имали проблема, па нису никада хтели да присуствују. Зашто бих ја сам себе излагао неприликама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците нам, каквим неприликама?

Сведок АЦО БАЈИЋ: Ево сада, рат је, какве неприлике, мора доћи некада да се малтретира, да се дира, откуд знам каквим, рат је, шта све може да се деси.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте нам, како сте Ви уопште дошли ту да радите као возач?

Сведок АЦО БАЈИЋ: Ми смо у Тршићу ту имали резервни састав полиције 1992. године, да ли је то у априлу основано, то смо били можда месец дана у Тршићу и ти људи када су са Дивича доведени у Челопек, они су већ били доведени, ко је дао наредбу да људи из Тршића, та полиција, резервни састав прикључи се челопечкој полицији резервном саставу. И тако је, а људи су већ били смештени у тај Дом културе који је био непосредно уз асфалт, а горе у Основној

школи, то је можда једно 500 метара, 400-500 метара даље, ту је смештено било онај, дежурни ти што су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који ти?

Сведок АЦО БАЈИЋ: Па који су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су били, ми нисмо били, па зато очекујемо од Вас да нам Ви кажете?

Сведок АЦО БАЈИЋ: Полиција која је била? Био ти је Лазић Миленко, уопште ко је поседовао комплетни полицијски састав Тршића и Челопека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, кажете у школи су били ти, који су то били горе у школи, 500 метара од Дома?

Сведок АЦО БАЈИЋ: Па дежурни, ко буде у смени, ту буде по један дежурни, који је ту имао телефон и ко је са ким контактирао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И хоћемо да дођемо до ових оштећених, убијених или шта?

Сведок АЦО БАЈИЋ: Они су били људи ту који су, али не знам ја ко је њих ту малтретирао, ја не знам те људе, нисам био ту присутан. Јер то могу људи који су били на стражи, који су држали стражу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите тужиоче, сведок је Ваш.

Сведок АЦО БАЈИЋ: Јер ја да сам био присутан када је Репић те људе, тада смо наишли када је за време ручка те људе побио, нисам био ту, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја сам заменик тужиоца за ратне злочине Милан Петровић у овом предмету и ја бих Вас молио, пошто ћу Вам поставити нека питања, да одговорите на та питања, а да покушате избећи да кажете, да не знате оно што Вас нисам питао. Ово Вам скрећем пажњу, из разлога што сте тако започели одговарати на питања председнице већа. Дакле, овде не треба да кажете нешто што не знате и што нисте видели и то мене не интересује. Мене интересује оно што јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите.

Адв.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Председнице, ја морам мало само приговорити на ово објашњавање тужиоца према сведоку, какве ће одговоре давати. Значи тужилац има право да поставља питања, а сведок се може изјаснити на начин на који је он способан да се то изјашњава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато тужилац и упозорава. Изволите, наставите, колега. Добро, седите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Које је Ваше својство било у то време када сте возили комби?

Сведок АЦО БАЈИЋ: Моје својство је било када возим комби ако се иде на терен, ставим десет, петнаест момака.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не где сте ишли, него које је Ваше својство било?

Сведок АЦО БАЈИЋ: Само да одвезем из Тршића до Челопека и да вратим људе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се разумемо, које је Ваше својство било?

Сведок АЦО БАЈИЋ: Да одвезем полицију и да вратим, никакво својство, шта ће бити својство, које својство, не разумем питање, које својство.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, да ли сте били мобилисани?

Сведок АЦО БАЈИЋ: Мобилисан, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У који састав?

Сведок АЦО БАЈИЋ: Резервни састав полиције.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па то је својство.

Сведок АЦО БАЈИЋ: Не разумем питање шта желите да кажете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Резервни полицајац, добро.

Сведок АЦО БАЈИЋ: Резервни полицајац, мобилисан приликом рата у Босни.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекосте да возите људе и храну.

Сведок АЦО БАЈИЋ: Да, храну за полицајце.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Које људе возите?

Сведок АЦО БАЈИЋ: Тај резервни састав полиције који су били из Тршића, који су одвежени у Челопек.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Која Вам је релација?

Сведок АЦО БАЈИЋ: Тршић-Челопек-Зворник, линија сада, на пример су негде на линији, ишло се на Бошковиће, на Малешић, на Тисову Косу, где год треба, за потребе из Зворника када зову, колико људи припреми тај човек, командир припреми, ја у комби њих ставим и одвезем на линију и тамо будем и вратим се, дан, два, по дана, три дана, у зависности од потребе на линији.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви те људе познавали са којима сте радили?

Сведок АЦО БАЈИЋ: Полицајце?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

Сведок АЦО БАЈИЋ: Како не бих знао, из Тршића. Комшије сам возио, нисам ја возио стране људе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када их превозите, било из Тршића за Челопек или на некој другој релацији, да ли Ви разговарате?

Сведок АЦО БАЈИЋ: Разговарамо, него шта.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је у тим разговорима било између вас приче да се неке од тих Ваших колега, познаника, комшија, са којима радите, које познајете, нешто десило у смени, а да је то било неуобичајено?

Сведок АЦО БАЈИЋ: У то доба, људи су слабо, слабо је ко шта и причао, нити је смео да прича, рат је био и рекао сам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте да сте разговарали.

Сведок АЦО БАЈИЋ: Па добро разговарао сам, нисам разговарао шта је теби било, шта је мени било, да их ја сада испитујем, није ми се ни испитивало, мислио сам да сачувам само главу себи, а ја сада да питам шта је било, где је било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја Вас нисам питао да ли сте Ви питали, него да ли је било разговора на ту тему?

Сведок АЦО БАЈИЋ: Е сад да се сећам пре двадесет година да ли је било разговора, није то било пре месец дана, двадесет година, био сам дете када је рат почео, ко је знао да ће бити тај рат четири године.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја Вас не питам да ли је тог дана било лепо време или је падала киша, него да ли је било разговора о неком неуобичајеном догађају да је негде неко некога убио?

Сведок АЦО БАЈИЋ: Како није било убијања, ја шта је него је било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Испричајте нам то.

Сведок АЦО БАЈИЋ: Да ли су причали када их одвезем ја и вратим да ли су причали да ли је долазио неко ту да убија, јел то, у том смислу?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

Сведок АЦО БАЈИЋ: Знам да је ту, причали су да је долазио Репић, а са Репићем ко је долазио, откуд знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је помињано још неко име, неки надимак, осим тог Репића?

Сведок АЦО БАЈИЋ: Није више, мислим, долазило је ту људи више, али не могу сада ја да кажем, био је тај, био је тај, када људе ту нисам сретао и долазио да их видим, нисам ја био на стражи, сада да сам био стражар и да кажем, био је Репић са још пет људи, са три човека, са два човека.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја сам вас замолио да ми не причате да не знате оно што не знате, него одговорите на питање, сасвим довољно, нема потребе да ми објашњавате то да не знате што не знате, ја Вас то и не питам. Када Ви дођете на посао, где идете?

Сведок АЦО БАЈИЋ: Када дођем, ако сам ту, да нисмо отишли на терен, из Тршића, одвезем до школе горе људе и онда ако има неке потребе идеш у Зворник.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када нисте у возилу, када не вршите превоз, где се налазите?

Сведок АЦО БАЈИЋ: Идем горе некада код школе те у Челопеку.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кога има ту?

Сведок АЦО БАЈИЋ: Буде некада дежурни ко буде, дежурни, ту има телефон и ту буде ту и сада овај назове, да ли назове, неко треба, он мени каже, иди ту, доведи, одведи, ако треба, одеш дан, два, три,

вратиш се опет или ако нема ништа, одеш до Зворника, доведеш хране има ту, ако треба довести хране, ако, шта год треба да се доведе или одведе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тај дежурни, да ли је то стално исто лице или није?

Сведок АЦО БАЈИЋ: Мењало се, у зависности, ако неко оде на терен, увек је неко био, ако је у смени један, практиковало се да стално иду исти људи на терен, а да једни други буду увек стално ту у Челопеку, ако се треба ићи негде на линију, увек да идем ја, три дана, а ти три дана идеш ту у село, ако се треба ићи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате некога по имену и презимену, ко је био дежурни?

Сведок АЦО БАЈИЋ: Па, Лазић Миленко је био на пример ту у школи, Ерић Станислав, ко је још могао бити? Ту је био Цвјетко Јовић, на пример.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта они раде ту у тој школи, ту где су дежурни?

Сведок АЦО БАЈИЋ: Седе, нешто раде, са ким се чују.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Имају ли ту неку књигу дневних догађаја? Ви сте резервни полицајац, схватам да би требали да знате шта је књига дневних догађаја?

Сведок АЦО БАЈИЋ: Сигурно су некој јединици, некеме су слали извештаје, а сада, шта су коме слали, са ким су контактирали, не знам, неко им је морао наређивати, нешто да каже, треба то, треба то, сада ко је из Зворника, да ли је од Кризног штаба или из Зворника, из полиције, неко је био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је био командир те полицијске станице?

Сведок АЦО БАЈИЋ: Тог одељења ту?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Одељења.

Сведок АЦО БАЈИЋ: Па, то је био Цвјетко Јовић ту, он је био у Тршићу, па је прешао у Челопек. Нама је био доле у Тршићу, сада ко је био Челопечанима, неко је значи морао бити њима, а овај је био доле нама у Тршићу Цвјетко. Е сада када смо дошли горе, сигурно је неко од тих Челопечана и он је остао, можда је заједно са Цвјетком, један води Тршић, један Челопек, резервни састав.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате Ви, ко Вама изда неки налог и Ви некако другачије одлазите на терен, возите људе, ко Вама?

Сведок АЦО БАЈИЋ: Па из Зворника, неко значи из команде назове, да ли из војске или из полиције, назове ту дежурног и каже, треба нам двадесет момака, идемо на терен у Бошковиће, треба нам петнаест момака, идемо ту и онда он прави распоред кога да остави ту код тог Дома културе, а ко да иде на терен.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како сада стигне наредба до Вас?

Сведок АЦО БАЈИЋ: Он каже, припреми комби, наспи горива, идемо, каже, у Малешин, на пример, идемо у Бошковиће, идемо на Тисову Косу, идемо на тим пределима где је било потребно у граду, на линијама тим, ако дође до неког пуцања линије, нападима, они траже помоћ ту са линије, ко год има на располагању од полиције, војске, вамо да се шаље на та места где је потребно било да се иде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је удаљен тај Дом културе у Челопеку од школе?

Сведок АЦО БАЈИЋ: Можда четиристо метара, 400, 500, метара, не знам тачно, значи иде се, овако, има пет, шест кућа, па та школа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте пролазили некада поред тог Дома?

Сведок АЦО БАЈИЋ: Па стално, идем уз асфалт, нема.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли видите ту где су стражари?

Сведок АЦО БАЈИЋ: Дом стоји овако као ова зграда где људи нису били затворени, а овамо иза се продужава ка Дрини, Дом тај културе, где су људи били затворени. Значи, овамо са ове стране је била једна продавница, нека као читаоница и не знам, још неки део од Дома уз главни асфалт, то је можда петнаестак, двадесет метара, у продужетку се тамо наставља тај Дом културе где су људи били затворени. Значи, фактички људи из Дома нису видели асфалт, јер је била ова зграда дужа, на пример, можда је била четрдесет метара, а Дом је у продужетку двадесет, можда са 50 или 60, не знам, значи ова зграда је попречна крај асфалта била дужа, а ова је ужа била тамо, наставља се овако, где су људи били затворени у том Дому, тај стари Дом културе, ту су.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте видели некога од стражара ту код тог Дома?

Сведок АЦО БАЈИЋ: Стално су ту стражари били на пример.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико њих има ту?

Сведок АЦО БАЈИЋ: Можда, пет, шест, седам, зависи од момента колико полиција има да распореди. Ако има више да се не иде на терен, могао је да распореди ту више полицајаца. Ако је потреба да тражи негде да мора, не можете сада рећи, нема људи, нема, теби када нареди одозго, пошаљи, толико људи мора ићи, не можеш рећи ја немам људи, ја ово, на оно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где су они ту испред Дома, шта раде?

Сведок АЦО БАЈИЋ: На пример, овде то је главни асфалтни пут Зворник-Бијељина, овде се улазило иза Дома, овде и увлачило се опет тај Дом, значи један на пример стоји овде, други стоји овде на овом дому, трећи, овде има исто један пут који доле иде ка Дрини, стоји ту човек, е сада, у зависности колико има људи ту да стоји.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли имају ту нека врата на том Дому?

Сведок АЦО БАЈИЋ: Имају врата дрвена врата која су била од Дома.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Каква су била врата?

Сведок АЦО БАЈИЋ: То је стари Дом, можда, педесет, шездесет година.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су то нека широка, велика врата, два крила, једно или како?

Сведок АЦО БАЈИЋ: Па Дом културе Челопек су имала двоја врата, шира врата, ту се игранка одржавала, ту је можда стајало, не знам ни ја колико.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли ту неко стражари поред тих врата?

Сведок АЦО БАЈИЋ: Стражари исто крај врата, тај што их **закључује..**, буде ту, људи када стави, да ли катанац, што су закључавали, кључ, катанац можда, затвори их тај човек који буде ту дежурни, затвори, види људе када излазе у WC, оно пусти, зову.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекосте, Ви сте били са тим комбијем и возили сте храну. Одакле?

Сведок АЦО БАЈИЋ: Храну смо возили из хотела «Дрине» из Зворника.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И коме возите ту храну?

Сведок АЦО БАЈИЋ: Ми смо возили храну нама полицајцима, а за људе који су ту били затворени, њима је возио «Стари град», хотел «Дрина» неки старији човек, име му је било, био је возач у хотелу «Дрини».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево ја знам, да ли је Секула био?

Сведок АЦО БАЈИЋ: Секула, Секула им је возио, он је био радник хотела «Дрине» и он им је довозио за те људе, доручак, ручак, шта има, не знам ни ја.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се десило некада да Ви возите храну и једним и другима?

Сведок АЦО БАЈИЋ: Можда сам довозио пар пута, ја да сам довезао, где је било испочетка, па пошаљу одозго, повези доле тих конзерви.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како им поделите храну?

Сведок АЦО БАЈИЋ: Па то су људи делили тамо колико има, они тај дежурни који буде и та полиција, да њима и они поделе сами себи тамо између себе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Дакле, храна се унесе тамо у тај Дом?

Сведок АЦО БАЈИЋ: У тај Дом где они једу тамо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У посуди.

Сведок АЦО БАЈИЋ: Да ли они деле себи на четврт, на пола кила, откуд знам колико деле, колико има, толико и поделе између себе. Ако им мање дође, мање и поделе, откуд знам, није неко било изобиље хране, сигурно њима. Можда, не знам да ли је био доручак сува храна, долазиле су им и неке мањерке, кувана храна у тим мањеркама.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Осим овог догађаја који кажете да се десио за Видовдан или уочи Видовдана и везујете га за Репића, да ли сте чули још неки догађај који се збио, где је било више смртно страдалих?

Сведок АЦО БАЈИЋ: Нисам био ту да сада, да кажем да сам био да причам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте чули уопште?

Сведок АЦО БАЈИЋ: Дешавало се кажу још тих, али не знам ко је био и шта је био, ко је долазио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта можете да кажете ближе о том дешавало се?

Сведок АЦО БАЈИЋ: То су људи исто и долазили су ти људи, не знам само ко је био и то, али нисам био да сада знам ја ко је био и шта је био, било је још убистава, не само тада.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се неко од тих стражара жалио да неко прави проблема у његовој смени?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту су неки псеудоними, не знам да ли пишете латиницу или ћирилицу, ја пишем ћирилицу, ако можете.

Сведок АЦО БАЈИЋ: Може, може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, идемо даље.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се неко од тих стражара жалио да?

Сведок АЦО БАЈИЋ: Жалили су се сигурно, ја шта су, није то сада, неко би се морао обавештавати да се људи малтретирају, да ту има убистава, како се неће жалити. Није никоме свеједно да то сада гледаш ти да човек човека убије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То причамо пре Видовдана?

Сведок АЦО БАЈИЋ: Видовдан је био крај, тада су они премештени у Зворник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да видимо то шта се дешавало пре Видовдана, шта сте чули? Јесте ли чули само да убијају или да нешто скрнавe, малтретирају?

Сведок АЦО БАЈИЋ: Било је сигурно и малтретирања и убијања, и мучења и свега је ту било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква мучења причају, шта Вам кажу те Ваше колеге?

Сведок АЦО БАЈИЋ: Мучења ту, па значи тукли су народ тамо, малтретирали, ударали, злостављали, свега и свачега, откуд знам сада, није га миловао сигурно, значи било је проблема, свашта што му падне напамет, то се дешавало са људима, знате. Сада како је било, нисам улазио међу људе, да ја видим како тамо њих малтретира, да ја видим ту како је малтретирао и то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, али шта се прича? Нисте улазили, али шта се причало?

Сведок АЦО БАЈИЋ: Причало се свега, пре двадесет година, шта се прича, као да је било пре месец дана, причало се, народ прича, ето изгинуо народ, убијени, ово, оно, свашта се дешавало, шта се причало, двадесет година, колико је народа изгинуло, Срба и Муслимана, пар хиљада на Зворнику, гледајући и по линијама и по затворима, прича се, најцрње је од рата, шта се прича. Откуд се ја сећам шта су причали, мислио сам да сачувам своју главу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је неко предузимао неке мере?

Сведок АЦО БАЈИЋ: Ко је шта у рату предузимао мере, да су мере предузимане, не би било рата.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мислим, пошто су Вам ти.

Сведок АЦО БАЈИЋ: Сигурно је предузимао ко може шта да помогне људима, да види, шта ће, ко је знао то шта ће се десити. Да сам знао да ће се десити, не бих био ни сата у Зворнику отишао бих у Аустрију и Немачку, не би ме било ту, живце сам своје погубио гледајући то четири године. Ко је знао рат да ће бити четири године, да ће народ да гине, изгинуло је хиљаде људи и младих и са једне и са друге стране.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, али када се то деси код неког стражара, он не зна ко је дошао, то је прича, то се тако деси, он ваљда од некога тражи неку помоћ.

Сведок АЦО БАЈИЋ: Тражили су сигурно, од кога су тражили помоћ, ти стражари који су били, на пример, они тражили су помоћ, ко ће у рату да ти помогне шта.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мене интересује сада, од кога су они то тражили помоћ?

Сведок АЦО БАЈИЋ: Тражили су, да ли од Кризног штаба, по Зворнику ко има горе, неко је значи обавештаван о томе. Није нико од полиције дошао њих довео овде и затворио сам себи, значи тај који их је довео одозго, који је депортовао те људе, није нико отишао и једног човека узео и сам довео у своју кућу значи тај Кризни штаб из Зворника, ко је био у Кризном штабу, ко је одлучивао о томе, значи неко је био упознат са тим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате неког имена поред тог Репића или надимка?

Сведок АЦО БАЈИЋ: Било је тих људи који, тих добровољаца који су долазили, сада каквих има име и презиме, као да сам га ја питао, како ти је име, како ти је надимак, људи долазило је, сада ко је долазио ту у Дом. Тај Репић, њега је знао цео град, јер има изразито дугу косу и по томе. Сада ко је ходао са њим и ко је био са њим, ко од тих људи, не могу сада да знам када, гледао сам да се макнем од њих, да их не сретнем ни у граду, а камоли да ми приђе, није ми било пријатно да се сретнем ја сада са неким, да ли ће доћи до неприлика каквих или неће, шта.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ти који су долазили, да ли су долазили у униформи или у цивилу?

Сведок АЦО БАЈИЋ: Могао је доћи како је хтео, како када дођу, не знам када је долазио, када га нисам ни видео, значи, могао је доћи у цивилном, могао је доћи и у униформи, нико не може рећи, обуци ово, донеси ово, стави оно. Каква му је воља, такав може да дође да хода. Као да је он сада био војник па мора бити на постројавању у истој униформи, море бити и обријан и необријан и у панталама и у јакни и у комбинезону и никакво ту правило нема како ће доћи, може доћи како хоће, у рату те не пита нико како ћеш доћи, како хоћеш можеш ићи. Не море ти нико рећи, што си дошао тако, што си дошао овако, то је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате да се нешто тако десило за Бајрам, да ли је неко о томе говорио, да је повезивао тај датум?

Сведок АЦО БАЈИЋ: Ја не знам, не могу се сетити Бајрама када.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, уопште за Бајрам?

Сведок АЦО БАЈИЋ: Откуд ја знам када је Бајрам, нисам Муслиман да знам када је Бајрам, ја знам српски празник, а Бајрам не знам. Ја могу знати када је српски празник, а не знам када је Бајрам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, али када се нешто догоди, онда се везује за тако неке празнике, па било муслиманске, било православне, значи, лакше ћете се сетити по том називу него по датуму.

Сведок АЦО БАЈИЋ: Не могу се сетити сада да ја знам када је Бајрам, откуд ја знам када је Бајрам, ја могу знати када је Никољдан, када је Ђурђевдан.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја Вас не питам кад је Бајрам. Не питам ја Вас кад је Бајрам, него да ли је неко неку причу о убиству везао за Бајрам?

Сведок АЦО БАЈИЋ: Па то најбоље људи знају који су тамо били кад је то било, позовите тог човека који је био тамо, на пример који су остали живи, он зна кад је ко радио и ко им је долазио. Они најбоље људи знају, значи тај човек који је остао жив, позовете тог сведока и кажете био си, кад је долазио, ко је долазио? Они најбоље знају, они су те мuke проживели ти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала Вам на савету, хајдемо. Немате више питања. Добро. Изволите одбрана.

Адв. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Немам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега? Оптужени? Добро. Да ли познајете тог сведока «М» ту са списка? Немојте му име читати под псеудонимом.

Сведок АЦО БАЈИЋ: Да, умро је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је умро?

Сведок АЦО БАЈИЋ: Умро је прије па не знам колико времена је умро, и један и други су умрли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И «П» је умро?

Сведок АЦО БАЈИЋ: Јесте и «П» је умро. «П» је умро прије не знам колико мјесеци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А «М» кад је умро?

Сведок АЦО БАЈИЋ: Па и «М» исто умро можда у прошлој години, сад не знам тачан датум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прошле године?

Сведок АЦО БАЈИЋ: Јер је имо исту ту опрему у којој је радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Шта је тај «М» радио?

Сведок АЦО БАЈИЋ: «М»?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У јуну месецу у Зворнику. Шта му је био посао?

Сведок АЦО БАЈИЋ: Па он је кад је било то у Зворнику, он је ишао са комуналним предузећем и купио мртве људе где су били ти, возио а где их је возио не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где су били мртви људи у Зворнику у граду?

Сведок АЦО БАЈИЋ: Па где год ко погине, он дође, узме и стави у камион. То је било на телевизији, стално се вртило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите погинуо у борби или како?

Сведок АЦО БАЈИЋ: Па не, у граду ко погине, у борби, у граду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су погинули у граду па онда их купио?

Сведок АЦО БАЈИЋ: Па сад у граду где, па свагде је могао погинути у граду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било борбе у граду?

Сведок АЦО БАЈИЋ: Како није борбе било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У јуну месецу?

Сведок АЦО БАЈИЋ: А у јуну није било у јуну у граду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ја у јуну Вас питам. Какве је то лешеве и одакле он у јуну скупљао?

Сведок АЦО БАЈИЋ: Он је дошао по те лешеве у Челопек и одвезао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико пута? Јесте ли га видели Ви?

Сведок АЦО БАЈИЋ: Нисам видео, само знам да је Милан кажу одвезао тај са.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они кажу да је сведок «М» одвезао је ли?

Сведок АЦО БАЈИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који кажу?

Сведок АЦО БАЈИЋ: Па ти људи који су били ту кад се десило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стражари?

Сведок АЦО БАЈИЋ: Па ја, он је дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико пута је долазио? Шта кажу? Јесте ли га Ви некад видели?

Сведок АЦО БАЈИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви баш никада нисте?

Сведок АЦО БАЈИЋ: Нисам тога човека никад видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А за тих месец дана у јуну месецу, за тих месец дана значи, док сте то возили те људе, колико сте често Ви долазили? Јесте ли сваки дан долазили у Дом?

Сведок АЦО БАЈИЋ: Па нисам долазио, шта ћу у Дому? Ја сам ишао у школу, немам потребе да долазим у Дом. Шта ћу ја код Дома?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И овога «М» нисте никада видели?

Сведок АЦО БАЈИЋ: Нисам видео Милана, само знам да, причали су да је дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вам то написах да бисте псеудоним без обзира што је умро да бисте тај поштовали псеудоним а не зато да Вам напишем да Ви говорите наглас име сведока, било да је жив, било да је мртав.

Сведок АЦО БАЈИЋ: Добро, добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто тако, а тај «П» шта је он био?

Сведок АЦО БАЈИЋ: Он је био ту стражар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јесте ли некада с њим причали? Одакле је он?

Сведок АЦО БАЈИЋ: Ту из Чelopeка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је из Чelopeка?

Сведок АЦО БАЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је некада он причао шта се њему, кажете Ви у Вашој смени, односно у тренуцима кад Ви долазите као возач ништа се није десило. Да ли Вам је «П» причао нешто?

Сведок АЦО БАЈИЋ: Па нисам никад с њим разговарао пошто он није из Тршића, он је ту из Чelopeка, он је ишао себи горе кући пешке, можда има километар и по до своје куће, да ли преко овако преко неког насеља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је причао некада да је ту неке одсечен полни орган у Дому културе у Чelopeку? Јесте ли чули тако нешто?

Сведок АЦО БАЈИЋ: Нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте чули први пут? Сада од мене или?

Сведок АЦО БАЈИЋ: Па сад од Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Први пут чујете? Добро. Јесте ли чули да је неке ухо одсечено?

Сведок АЦО БАЈИЋ: Па сад коме је одсечено, причало се да су их малтретирали, да сад, нисам био да сад се сетим ко је причао прије то, само причало се да су људи малтретирани, да су тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули да је неко заклан тамо од тих Муслимана?

Сведок АЦО БАЈИЋ: Нисам чуо то ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сада чујете први пут је ли?

Сведок АЦО БАЈИЋ: Сад чујем. Било је малтретирања, а сад да ли је заклан, нисам сад то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви познавали те затворене Дивичане?

Сведок АЦО БАЈИЋ: Познавао сам једног Пезеровића, превозника прије рата је био човјек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли некога видели после ко је преживео?

Сведок АЦО БАЈИЋ: Па нисам се срео у граду још с никим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада?

Сведок АЦО БАЈИЋ: Никада. Нисам се састајао са њима јер не знам све тачно ко је био, ја прије никад нисам ту са тим људима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јесте ли чули колико је то људи убијено у том Дому за тих месец дана?

Сведок АЦО БАЈИЋ: Па било је доста људи сигурно, сад не знам бројчано прије колко је сад, да ли је можда 30, 40, не знам, ја сад, не знам да причам колико је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И одакле су били? Кажете то су били добровољци који су улазили је ли? Одакле су ти људи били?

Сведок АЦО БАЈИЋ: Па како би ја знао сад одакле су? Нису били ту из тих мјеста где сам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли Зворничани или Лозничани или не знам из Бијељине одакле су?

Сведок АЦО БАЈИЋ: Ма нису Зворничани, не знам откуд дал су Лозничани, дал су Београд, Нови Сад, Чачак, море бит, откуд знам одакле, могао је имат личну карту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули? Питам Вас да ли сте чули одакле су ти људи дошли?

Сведок АЦО БАЈИЋ: Па из Србије су увијек били добровољци, а сад из ког мјеста, ко да ја сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Србије? Да ли сте чули неке јединице да се помињу?

Сведок АЦО БАЈИЋ: Причало се неки Топола да је био, био неки Пиварски, био неки не знам, откуд знам сад које су то јединице коме су припадале.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај Топола као припадник јединице или као неки вођа неке јединице?

Сведок АЦО БАЈИЋ: Па откуд знам да ли је вођа, дал је припадник, немам појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта тај Пиварски?

Сведок АЦО БАЈИЋ: Па и он је био неки вођа али не знам тог човјека, причало се да долазе неки Пиварски јединице, долази овај, долази неки Нишки, по именима неким звали се, откуд знам ко је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули како су били одевени и да ли су били наоружани када су долазили?

Сведок АЦО БАЈИЋ: Е па то не знам, нисам био на мосту. Нисам ја био на прелазу између Србије и Босне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, кад су улазили у Дом јесу ли то долазили?

Сведок АЦО БАЈИЋ: Па морали су бити наоружани, како неће доћи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли били у униформама кад су долазили, шта Вам причају Ваше колеге?

Сведок АЦО БАЈИЋ: Нисам видео значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знам да нисте видели, да ли сте чули да Вам причају колеге да ли су долазили у униформи или цивилу?

Сведок АЦО БАЈИЋ: Па нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте то?

Сведок АЦО БАЈИЋ: Свеједно јел дошао у униформи, битно је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок АЦО БАЈИЋ: Шта ће они све урадити или у униформи или без униформе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Славица Јовановић, пуномоћник оштећених. Колико дуго је радила станица полиције у Челопеку? Колико дуго је остала ту?

Сведок АЦО БАЈИЋ: Па станица је кад су ти људи из Челопека пребачени у Зворник, то је одмах и укинута, пребачена је полиција у Зворник, значи да ли је после Видовдана не знам, нисам био кад су вожени, јер били смо на некој линији горе Тисова Коса кад смо се вратили 4 дана, то је неће према Црном Врху, кад смо се вратили људи није било ту у Дому. Одвежени су у Зворник.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А кад је отворена? Можда сам хтела, кад је из Тршића пребачен.

Сведок АЦО БАЈИЋ: Челопечани на пример, кад смо дошли, они су били значи Челопечани полиција и ти људи са Дивича, кад смо ми из Тршића дошли у Челопек, они су већ били у Дому а та полиција је горе била, значи они су основане сигурно почетком рата, а можда и прије рата, не знам. Нисам из Челопека.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: У Челопеку јел?

Сведок АЦО БАЈИЋ: Па то можете питати ове из Челопека који буду сад, човек има у Челопеку иза мене. Он ће ти рећи јер он је резервни састав који је био прије рата, тај Анђелко.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли сте Ви знали или сте можда од неког чули ко је имао кључ од улазних врата Дома?

Сведок АЦО БАЈИЋ: Па сваки у смени има кључ од улазних врата јер људима је отворано ту, да отвори врата да изађу у ВЦ пошто има вањски ВЦ, значи увијек је имао кључ неко, значи морао је имат кључ и да им да храну и да их пушта у ВЦ.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли сте некада одлазили у Циглану и Економију за време док су тамо били затворени Муслимани?

Сведок АЦО БАЈИЋ: Нисам.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Нисте?

Сведок АЦО БАЈИЋ: Јер у Циглани су само знам била двојица мојих комшија да су после причали кад је рат стао, кад су долазили да су били у Циглани.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А да ли сте Ви некад кад сте одлазили у Челопек у околини Дома видели нека овај тела, убијених Муслимана ту?

Сведок АЦО БАЈИЋ: Нисам.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А да ли знате где су одвожена односно где су сахрањивана тела убијених Муслимана овај сведок «М» где је сахрањивао тела?

Сведок АЦО БАЈИЋ: Па сведок «М» он је возио та тијела, а ту је сигурно била нека комунална та фирма, која је ту сигурно све сахрањивала, неко је морао неђе сахрањиват, није могао он да њи сахрани сам да он то уради.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Добро. А јел знате место где су они сахрањени?

Сведок АЦО БАЈИЋ: Не знам, нисам ја ни ишао, али негдје је имао, он је знао на пример где одвезе, е сад дал то комуналци раде и дал има радна јединица, дал не знам ко је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема допунска?

То је све што имам да изјавим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли тражите трошкове за долазак?

Сведок АЦО БАЈИЋ: Тражим.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ИСПЛАТИТИ сведоку трошкове у износу од 5.000,00 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Довиђења. Да ли може други?

Адв.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Адвокат Небојша Перовић, бранилац оптуженог Дарка Јанковића. Ја имам примедбу на начин испитивања заступника јавне оптужбе овде, нарочито према овом претходном сведоку. Ја ово кажем по мишљењу одбране, да се не би поновило

такво исто испитивање у овом следећем или свим будућим сведоцима. Наиме, ја сам уочио да је четири пута исто питање тужилац поставио овом сведоку а то је; да ли зна за неки други догађај на четири различита начина, што сматрам да је дошло, може да се сматра чак да је дошло до повреде поступка у смислу чл. 103 ст. 1. Наиме, сведок се лепо изјаснио да зна само да је «Репић» поубијао њих осамнаесторо и то је то, да би га тужилац више пута испитивао. Чак шта више, кад сведок није одговорио и давао изјаву по мишљењу одбране онако како је тужилац сматрао да треба да да, постављао му је питања чак добро, не питам те да ли киша пада, него те питам да ли је било то. Па Вас молим да према свим осталим сведоцима ако се сведок на једно питање изјасни да не зна и да му нису познате ствари, да ускратите даље могућност тужиоцу да поставља питање, једно исто питање више пута и то у размаку од пар пута, јер сматрам да тиме доводи мало у обману значи, једном кажеш па хајде да те пробам више пута, можда ћеш бити мекши. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има сведока?

Адв.НЕБОЈША МИЛОСАВЉЕВИЋ: Адвокат Небојша Милосављевић бранилац Ћилерцић Саше. Ја бих Вас молио да се ипак у овом предмету држимо оптужнице и оквира оптужнице. Ја се не мешам у ствар како ће тужилац да, то је његово право, како ће да испита сведока, али да се држимо предмета оптужнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Адв.НЕБОЈША МИЛОСАВЉЕВИЋ: Хвала.

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

Сведок АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте Анђелко Васиљевић?

Сведок АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су Ваши лични подаци исти као на претресу од 27. марта 2007? Лични подаци.

Сведок АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лични подаци, адреса?

Сведок АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Живите у Челопеку да ли је тако?

Сведок АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рођени сте 48 од оца Ђоке?

Сведок АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: И мајке Загорке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли радите?

Сведок АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Пензија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У пензији сте? Добро. Да ли сте можда у сродству или у завади са Савић Гораном, Ћилерцић Сашом или Јанковић Дарком, оптуженима у овом предмету?

Сведок АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: На жалост, ја не знам ниједног.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате их? Значи, нисте у сродству ни у завади. Добро, као сведок пред судом дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело, предвиђена је казна затвора до 5 година. Сад ћете положити заклетву читањем текста те заклетве испред Вас. Изволите.

Сведок АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Као сведок нисте дужни да одговарате на поједина питања уколико би се одговором изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да је сведок положио заклетву па наводи:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли остајете при исказу од 27.марта 2007.године?

Сведок АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У међувремену након овог поступка у коме сте сведочили пред истим овим председником већа и једним од чланова већа, дошло је до подизања две нове оптужнице против лица којима се ставља на терет извршење кривичног дела ратни злочин на територији Зворника у истом периоду значи, пролеће 1992.године, то су Савић Горан звани «Саво», Ћилерцић Саша и Јанковић Дарко звани «Пуфта». Између осталог, обухваћени су и догађаји у Дому културе у Чelopeку у јуну месецу 92.године, па ћете нам Ви укратко рећи од кад до кад сте Ви били тамо стражар? Да ли сте имали и неку другу функцију осим функције обичног стражара резервног полицајца? Шта се то дешавало за тих месец дана? Да ли сте видели или чули неког непосредног извршиоца, односно чули за име ако нисте видели непосредног извршиоца који је улазио у Дом и да ли сте чули да је ту било неких убистава, малтретирања, сакаћења или сте можда били непосредни, значи, било непосредна сазнања било посредна од Ваших колега евентуално, овде имамо податак да је велики број лица што убијен, што малтретиран у Дому културе у Чelopeку.

Сведок АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Ја сам већ једном дао исказ и рекао сам да сам негде од 3. јуна до 20. био, 20. сам распоређен у војску Први батаљон, 20. јуна. У том периоду већ да не понављам, за

мајора и поручника да су извршили убиство два човјека, како им је име, ја не знам и кога су убили исто не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Убили двојицу?

Сведок АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Јесте. То је, то стоји и у ранијем исказу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви сте 3. дошли је ли?

Сведок АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па око 3. јуна, на мјесто стражара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви за Видовдан нисте били?

Сведок АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте ли чули да се нешто за Видовдан десило?

Сведок АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Јесам, чуо сам да је «Репић» побио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо о томе, е о томе нећемо. Него ово друго, до 20. Шта се ту дешавало? Било да сте Ви присутни испричајте нам мало како то стражарите? У којим сменама? Како и колико сте ту временски, шта радите?

Сведок АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па радило се по 8 сати четири смене по 8 сати, односно три смене, три дана, прва, друга, трећа па дан слободан. Ја сам свега десетак дана провео као стражар ту, јер био сам 4-5 дана слободан и плус је било и других, распореда на друге неке дужности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хајдемо тих десетак дана, није мало то 10 дана.

Сведок АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Е, па то за, мислим, већ сам раније дао исказ да је «Репић» долазио и да је било исељавања, да је претио, да му дам кључ. Случајно је био код мене, нисам му дао кључ и исто да је долазио неки Катић, исто ножем претио ту где сам ја био, е у смени у којој ја нисам био, чуо сам да је било још убистава, да је неки приватни «Тамић» возио неке мртве, не знам куд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помињали су неки људи Пиварског да су долазили?

Сведок АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Да су долазили?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки људи Пиварског? Ко је тај?

Сведок АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па ја мислим да је тај Катић био код Пиварског.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је тај Катић? Да ли Ви њега знате и да ли се он Вама представио као Катић?

Сведок АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па тај је човјек из, погинуо је он касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Али је ту из суседног села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А одакле је тај Пиварски?

Сведок АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Е не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он из Зворника?

Сведок АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Мислим да није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него? Јесте ли имали неко упутство како кад ти људи дођу шта да радите? Да ли је тражио неко овлашћење за улазак, за извођење, за испитивање или шта већ?

Сведок АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па то мјесто где су људи били смештени није било намјенски, односно није било прикладно за такве ствари, нити је било ограђено, нити тамо где су били постоји мокри чвор, ни прави смештај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли постоји кључ за врата?

Сведок АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Кључ за врата постоји али се морали људи пустити да једу, да ручају, односно морало их се пустити у ВЦ да изађу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте их све време до 20. јуна пуштали да изађу у ВЦ? Слободно?

Сведок АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па нормално, нормално, био је период кад, шта ја знам у колико сати траже и они и њима је једно време су се и они жалили да их пустимо јер је било страшно вруће и неприкладно и сам смештај унутра није одговарао, нису имали кревете, велики број људи на малом простору је било, неиздржљиво, топло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био неки догађај који је узроковао да се ту мало боље та безбедност, да се мало боље ти људи обезбеђују?

Сведок АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па не знам, о томе је неко други ваљда одлучивао и по мени је мало и стражара било с обзиром да је објектат незаштићен, неограђен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тај «Репић» сам дошао кад сте Ви то два пута кажете, два пута је долазио у Вашој смени.

Сведок АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: То сам дао раније изјаву, сад нисам рекао да је два пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па раније сте рекли два пута. Мало пре сте рекли да остајете при изјави.

Сведок АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Јесте, два пута јесте, једном је претио, био је с њим још неко али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је тај неко изгледао?

Сведок АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

Сведок АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не бих се могао сјетити јер «Репића» знало свако дијете у Зворнику и ко год с њим, сви кажу био «Репић».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он припадао некој јединици или? Да ли Ви знате?

Сведок АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па нисам сигуран, не знам, мислим да је неки «Жућо» како, откуд знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се још неког имена или надимка сећате осим «Репића» и тог Катића? Да Вам је неко причао или да сте Ви.

Сведок АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не, овај прошли пут сам исто рекао да се «Зокса» сећам од свих оних можда не би ни то запамтио него једну жену звала се Зора у комшилуку па су је прозвали «Зокси» мислим остало је у сјећању. С обзиром да сам ја био само тих десетак смена, нисам имао контакт са тим људима и не могу их знат по имену уопште. Раније што сам изјавио да сам полицију напустио 14.априла и да сам враћен крајем маја, добио позив крајем маја кад је била општа мобилизација и да сам од 3.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви видели? Добро. Пустите тај април. Јесте ли видели Ви овај «Тамић» кажете два пута је овај сведок «М» са тог списка ту са псеудонимом. Ту имате списак један тих што су сведочили под заштитом, под псеудонимом. Јесте ли Ви видели некада тај «Тамић» да долази и сведок «М» с њим или не? Како знате да је он долазио?

Сведок АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: То сам чуо по.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: То сам чуо, нисам ни видио ни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада га нисте видели?

Сведок АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Вашој смени неко убијен?

Сведок АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко малтретиран, да ли је ушао уопште неко док сте Ви стражарили?

Сведок АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па већ сам рекао да нисам дао кључ и да нису малтретирани, једино други пут када је долазио «Репић».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

Сведок АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Била је ја мислим недеља, он је обучен био у народној ношњи и дошао је до врата и наредио им да пјевају. Они су пјевали неке четничке пјесме и говорили смо им да престану они нису смели, иако је «Репић» отишао ко зна гдје је стигао, они су пјевали и даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, у чијој смени је убијено тих Ви кажете 60 људи, у чијој смени се то десило, пошто ниједан од саслушаних стражара не рече у чијој смени.

Сведок АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Госпођа Наташа Кандић је рекла да је убијено 60 људи ако се сјећате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Колико Ви кажете?

Сведок АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Ја сам од ње чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колико Ви кажете да је убијено?

Сведок АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па не знам на Видовдан колико је убијено, не знам и не би сабиро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте рекли знам да је ту убијено око 60 људи.

Сведок АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Рекао сам зато што је Наташа Кандић мени се обратила и каже убили сте 60 људи а сад као ја се не сјећам никог, ништа. Ја сам од ње то чуо не да сам ја знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где сте то чули од ње?

Сведок АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: На суђењу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На суђењу?

Сведок АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Јесте. Тад кад је било, ја се извињавам госпођа или госпођица нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, нека није 60. Колико је убијено?

Сведок АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Откуд би ја знао, па нисам ни био ту, на Видовдан нисам био ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам Вас у чијој смени су сви ти људи убијени пошто ниједан од стражара не каже да је у његовој смени, да изоставимо Видовдан, има још. Да ли се сећате Бајрама те године?

Сведок АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не би знао рећи, не знам ни који је датум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да су људима одсецани неки делови тела? Ухо, полни орган.

Сведок АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Чуо сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога сте то чули?

Сведок АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Од покојног заштићеног сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којег? Тог «П»?

Сведок АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Е да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Вам је рекао ко је то урадио?

Сведок АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Чини ми се да је «Репић» био ту по његовом сазнању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево на претресу сте рекли на страни 18, на моје питање од кога имате сазнање ко је убијен? Кажете «ја знам да су људи око 60 људи је ту убијено, ја знам да је толико људи убијено, а да ли је то на Бајрам или када не знам, не могу, не могу се ни сетити сада». То сте Ви рекли, то је транскрипт, значи овде нико не диктира записник, него све што Ви сад кажете и ја, тако се слуша на слушалице и то се пише, то сте тад рекли.

Сведок АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Она је прије тога мени рекла, убили сте 60 људи и онда сам ја после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где сам ја тад била? Кући?

Сведок АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не знам али сјећате се да је рекла?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећам се. Добро. Има ли још нешто да се сећате да Вам је неко рекао као тај сведок «П» или неко?

Сведок АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Мислим доста ствари сам чуо али пред овај претрес, у ствари, пред ово сведочење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте чули пред овај претрес?

Сведок АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па и око тог Видовдана и шта знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је причао овај командир Цвијетко Јовић?

Сведок АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: С њим нисам никад био у неком контакту, виђали се од смене до смене, ја сам кратко био ту, после нисмо били заједно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Цвијетко још у Русији?

Сведок АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Немам појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли га виђате?

Сведок АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не виђам га и није ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па није, то питам да ли је у селу?

Сведок АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Ја га нисам видио, и да је у селу не би га виђао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оно кад је био код нас је ли тако?

Сведок АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Ја први пут, кад је било то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 2007., 2006. Нема га више је ли?

Сведок АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Ја га нисам видио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Заменик тужиоца Милан Петровић. Ја ћу Вас питати пар питања с обзиром на Ваш ранији и данашњи исказ који сте овде дали пред судом. Да почнемо од тога колико је стражара било код тог Дома у једној смени? Колико то стражара?

Сведок АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: 7-8 ја мислим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где су они распоређени?

Сведок АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Објект је незаштићен са свих страна и распоређени око објекта.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Осим ту испред где су врата, где се налазе прозори?

Сведок АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Прозори се налазе и са једне са двије стране, са двије супротне стране објекта, са ужих страна није било прозора.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесу ли стражари распоређени код врата, код тих прозора или?

Сведок АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Код врата, само један стражар је био са оне стране прозора.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ти прозори јесу ли били слободни, са стаклом или?

Сведок АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Прозори су били прилично високи и неприкладни, без нечије помоћи да може неко ући или изаћи. А стакло је било на прозорима, мада су они то држали отворене, јер је страховито било загушљиво и вруће.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је уопште било полицајаца у тој полицијској станици да ли се сећате?

Сведок АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па не могу тачно рећи, али знам да је било четири смене, значи по 7-8, то су 32 и да је био некакав резервни вод, интервентни тако можда и он тридесетак и јаче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Та полицијска станица осим тог задатка стражарења код Дома је ли имала још неке задатке?

Сведок АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па управо сам рекао, интервентни вод је био у случају, он је интервенисао само у случају ако је било померања, пуцања негде или је био напад на неки дио, на неко село и то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Људи који су распоређени у интервентни вод је ли, они добијају и задатак да стражаре, па онда на смену или је то било раздвојено?

Сведок АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Раздвојено, али су понекад и они, некад сам ја био у интервентном, нисам увијек стражарио, некад сам и ја био у интервентном воду зато и кажем од тих 20 дана да сам био 10 можда као стражар.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли би могли да издвојите у том времену у коме сте се Ви налазили у овој полицијској станици у Челопеку неки догађај који се збио ту у Дому а да је изазвао пажњу Вашу више него што је то уобичајено?

Сведок АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Видите једну ствар то је мало овако деликатна ситуација, ради се о људима који су малтене из суседног села, које смо ми сви знали, чак смо их водили у кафану и продавницу и никаквих проблема није било док се нису појавили ови људи који су фактички у неку руку били страх и трепет, нема који се није плашио. Да су многи људи у страху можда и шта знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад су се они појавили, да ли су се они појавили и пре него што сте ви дошли, наводите датум кад сте ви дошли, или је то било тада или касније, можете ли да се сетите?

Сведок АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па с обзиром да сам ја имао добрих познаника, од њих сам чуо да су им и на Дивичу горе, да су их малтретирали док су били још.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У селу?

Сведок АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: У селу и да их отприлике они знају и.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, али интересује ме посебно за овај Дом, да ли то можете да се?

Сведок АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Извините, хоћете поновити.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У односу на Ваш долазак, значи Ви сте дошли рекосте 03.јуна.

Сведок АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Ја.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су они долазили код тог Дома и те приче у вези њиховог понашања се дешавале и пре вашег доласка или негде око Вашег доласка или можда касније, да ли то можете да определите?

Сведок АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Видите једну ствар, они су долазили у свака доба и ја сам на пример и кад сам стражарио, стражарио 8 сати а 16 нисам био ту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, али интересује ме ово што сте рекли, ми смо њих пустали да оду до продавнице, до кафане и то, па каже све док они нису почели долазити.

Сведок АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е па сад мене занима кад су они отприлике почели долазити, да ли то можете да се сетите?

Сведок АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па после можда једно, с обзиром да сам ја и каснио, нисам био присутан кад су они дошли.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У односу на Ваш долазак и определите.

Сведок АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па можда једно два, три дана.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Ваш је командир био Цвијетко Јовић, је ли тако?

Сведок АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте се Ви, да ли су Вам причале колеге да се неко жалио на то такво понашање Цвијетку Јовићу и тражио од њега неке мере да се предузму?

Сведок АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па он је знао сваку смјену малтене он је био присутан кад се мијењало и знао је комплетне догађаје шта се дешавало.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како мислите није он био 24 сата или можда јесте?

Сведок АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не, није био 24 сата, али је био на пример примопредаја смене кад је, обично буде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кад је примопредаја смене, је ли тај стражар из претходне смене каже овоме стражару шта се дешавало, на шта пажњу да обрати или тражи нешто, како то иде?

Сведок АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па ако се нешто догодило пренесе, каже десило се то и то и.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сећате ли се јел било тих неких преношења ван?

Сведок АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је нешто Цвијетко Јовић по том питању предузимао а да Ви знате?

Сведок АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Ја не знам, исти број стражара је увијек био, без разлике на догађаје.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте нам саопштили овде тај закључак Ваш да је било мало стражара. Зашто је мало, у ком смислу мало појасните, зашто мало?

Сведок АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Извињавам се, можда сам и погрешно рекао да је мало или да је било и 30, све би било исто јер знам из једног разлога кад је Репић дошао мени и пријетио ми нико од мојих није ни, нико није стао у заштиту да је поред мене био. Додуше био је овај под «П» заштићени свједок, нико други и таква је вјероватно ситуација била и у осталим смјенама. Јел је он, заиста се га плашили сви, да ли је, дође пијан, дрогиран, пуца, потеже оружје.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли некога по имену и презимену познавали од тих затворених?

Сведок АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Јесам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете неке сте знали а да ли сте знали по имену и презимену, можете ли сада да се сетите ко је то?

Сведок АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Познавао сам Битић Нурију, био ми је изузетан пријатељ. На жалост погинуо је и он и син.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ваљда убијен, није погинуо?

Сведок АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Убијен.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како му се син звао?

Сведок АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не могу се сјетити.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате још неког имена и презимена?

Сведок АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Фахро, не знам, не знам презиме, ја мислим да је Фахро жив, радио је са мном, Хасо, радио ми гријање и он и Нурија, не знам ни Хасу презиме, био је један Пезер.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како сте рекли?

Сведок АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Пезер, Пезеревић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли то скраћено?

Сведок АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Пезеревић презиме.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па имате ту исто псеудониме, сведоци «један, два». Је ли неко од њих? А немојте име читати.

Сведок АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Нећу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате неког од тих оштећених, «један, два, три», псеудониме? «3».

Сведок АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Овог Пезеревића сам знао по.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, ја Вам кажем број Ви опет.

Сведок АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не, не ради се о овом сведоку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли схватате поенту тих слова.

Сведок АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Ви сте рекли име. Ја, знам, знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па поента је да не кажете име, него да кажете број или слово.

Сведок АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Овај је имао надимак човјек кога сам ја познавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А нисте знали име, добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Осим тога што сте чули знате да је и смртно неко страдао, па ево навели сте и имена тих које сте Ви познавали, интересује ме да ли је било говора међу вама о томе да су се поред тог убиства дешавале и друге ствари, да се некеме секу неки делови тела?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па питала сам.

Сведок АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Управо малоприје у вези оног органа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да. Сад ме интересује да ли се то дешавало у вези неког празника, било Муслиманског или ово, да ли то можете да?

Сведок АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не могу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро изволите. Одбрана? Нема питања. Оптужени немају питања. Веће? Нема. Пуномоћник?

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли су вам били познати називи добровољачких јединица чији су припадници долазили ту код Дома и то, да ли се то помињало?

Сведок АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па Репић је припадао, не знам како их зову, «Жуте осе», да ли је, стварно нисам сигуран, или је он био одметнут, углавном је самостално наступао увијек, или с њим је било један, два човјека.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А да ли се сећате како су изгледали ти људи који су долазили са њим?

Сведок АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А неког надимка да ли се?

Сведок АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не, је ли Репић и у граду ако се појави знали су га сви, и ко је год с њим био и Репић

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А да ли се сећате надимка Пуфта можда?

Сведок АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Мислим да сам већ питан.

Адв.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Председнице морам да приговорим овом начину испитивања пуномоћника оштећених. Прво питање гласи да ли се сећате неких надимака каже не, а онда иде крајње сугестивно Пуфта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите колега, ајмо да завршимо.

Адв.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Мислим знам да је шест година, али ради се о њему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите колега, изволите.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Помињали сте да је Репић долазио ту и да нико није могао да му се супротстави, да се свако плашио. Је ли можете да објасните тај његов статус, како он то долази ту и нико му ништа не може, он ради шта хоће?

Сведок АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не могу, једноставно сви су били престрашени, уплашени, не могу објаснити, је ли и мени кад је претио реко је да сад ја идем у кафић, кад се врати ако не буде кључа, побићу и вас и њих, тако је изјавио.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А кажите, да ли је ту вођена нека књига дежурства, нека евиденција о томе?

Сведок АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не, примопредаја смјене би требала бити по бројном стању, колико је људи тачно по имену и презимену то никад није рађено.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Па је ли то негде евидентирано?

Сведок АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па ту је командир да води рачуна о томе.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А да ли знате да ли је евидентирано можда ово што се дешавало, можда ова убиства затворених Муслимана и то?

Сведок АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Ја не знам.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А да ли сте некад у околини Дома видели мртва тела убијених Муслимана у Дому?

Сведок АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Ја не.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Хвала немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим. Је ли тражите трошкове за долазак у суд?

Сведок АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па ако је могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

То је све што имам да изјавим.

Сведок тражи трошкове за долазак.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ИСПЛАТИТИ сведоку трошкове у износу од 5.000,00 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала Вам, довиђења.

Сведок АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Довиђења.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Данашњи главни претрес се ОДЛАЖЕ, наставак заказује за:

16.март 2011.године са почетком у 09.30 часова.

Довршено.

Записничар

Председник већа-судија